

Publicerad 2020-01-09 00:57 av Connie

Jag försöker komma tillbaka med hjälp av humor

Humorn en livsnödvändighet

Den är ett slags vapen, en livsnödvändighet för att jag överhuvudtaget ska orka leva! Den är en skyddsmekanism. En medicin utan biverkningar!

Den absolut bästa formen av humor är självironin, den drabbar ingen annan än den som har den. Den blir ett försvar, en källa till styrka.

En kort stund av normalitet. Ett ögonblick av bekräftelse. Ett serum med många antikroppar speciellt mot skrivkrampen.

Det roligaste med humor är att man aldrig vet varför folk skrattar. Men ofta skrattar jag med, inte åt.

Kan man skämta om allt? Eller är det skillnad på att skämta på det ena hållet gentemot det andra? Om det alls är roligt är upp till betraktaren.

Om någon hoppar fram som en fyllegroda med vikingahjälm på skallen på midsommar, blir det då klassat som rasism i stället för humor?

Var går gränsen mellan humor och när man känner sig kränkt? Att aktivt ge sken av att vissa saker är fel, är ju också ett sätt att skapa en bild av vad som duger eller inte.

Vilket fall som helst, total brist på humor gör livet omöjligt

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Connie med Poeter.se id #17202 innehar upphovsrätten